

anlediget til at omtale dette Ændringsforslag, som det blev trukket frem under Forhandlingen af et tidligere Afsnit af Finansloven som et Vidnesbyrd om det Misforhold der var mellem de Understøttelser, der bevilgedes. Det blev nemlig stillet op ved Siden af en Understøttelse under Marineministeriet til en Enke med ikke saa faa Børn. Denne sidste skulde kun have i alt 194 Kr., medens der her til en Enke er Tale om at give 600 Kr., oven i Købet en Enke, som for det første har en lovbestemt Pension af 586 Kr. 88 Øre og dernæst en Indtægt i Form af Enkeforsørgelse paa 650 Kr., altsaa en samlet Indtægt paa over 1,200 Kr. Jeg kan godt forstaa, at Medlemmer have følt sig foranledigede til at nævne dette og stille det op ved Siden af den lille Understøttelse, som er bleven bevilget under Marineministeriet. Men jeg maa da have Lov til at gøre opmærksom paa, at naar Finansudvalget i dette Tilfælde er gaaet til at give en saa høj Understøttelse til en i Forvejen forholdsvis velstillet Enke, er det under Hensyn til Overtoldinspektør Kruses store Arbejde og, jeg maa have Lov til at sige: Fortjenester, specielt hans Arbejde og Fortjenester ved Toldkommissionens Virksomhed.

Det siges af de Mænd, der have arbejdet sammen med ham i Toldkommissionen, at han har udført et overordentlig stort Arbejde der, et Arbejde, som ærede Medlemmer af Tinget dels have haft Fordel af, idet vi have faaet Toldkommissionens Betænkning, og dels, naar vi, forhaabentlig inden alt for længe, komme til at drøfte Spørgsmaalet om Toldrevisionen, atter ville faa godt af, idet vi i Toldkommissionens Betænkning have en meget udførlig og velbegrunnet Redegørelse for, hvorledes hele vor Toldlov har virket og virker i Øjeblikket. Det er, som sagt, under Hensyn til dette Arbejde, at man har ment at kunne gøre en Undtagelse fra, hvad man ellers vil kunne sige vil være Reglen, at man, naar der er Tale om at bevilge Understøttelser, vil tage Hensyn til vedkommendes Trang, saa at man, hvis vedkommende er godt stillet, vil give en meget lille eller slet ingen Understøttelse. Man har ment at kunne gøre en Undtagelse her, vel at mærke saaledes, at det udtrykkelig er paalagt Ordføreren at sige det, saa at ingen skal tro, at Udvalget vil gaa frem efter Princippet: Den, hvem meget har, skal mere gives.

Ændringsforslag Nr. 135, som ogsaa angaar en Understøttelse, skal jeg ikke

omtale. Der er under § 24 to Ting, som jeg skal nævne. For det første er der under Nr. 141 i Betænkningen taget et Forbehold, og det er atter en Bygningsudgift, det her drejer sig om. Der er nemlig foreslaaet, at der skal opføres en Toldopsynsbolig ved Gasværkshavnen. Bekostningen dertil er kalkuleret til omtrent 6,000 Kr. Forbeholdet tages imidlertid ikke alene og ikke saa meget af Hensyn til Bekostningen, som fordi det fremgaar af de Oplysninger, Finansudvalget har faaet i Hænde — det staar for Resten ogsaa i Anmærkningerne, om ikke jeg husker fejl —, at Huset skulde opføres paa en af Magistraten lejet Grund. Man har ikke endnu i Finansudvalget faaet tilstrækkelig Klarhed over, hvorledes Lejeforholdet er ordnet eller tænkt ordnet, og vi ville gerne have nogen Sikkerhed for, at man ikke bliver nødt til i Løbet af et kort Aaremaal at flytte Bygningen paa Grund af Dispositioner fra Københavns Magistrat. Som Følge deraf have vi maattet tage et Forbehold med Hensyn til dette Spørgsmaal til 3die Behandling, da vi saa haabe at kunne faa Klarhed, specielt over, hvorledes Lejeforholdene ere ordnede.

Under Nr. 142 i Betænkningen er der omhandlet et Samraad, som har været afholdt angaaende Statsanstalten for Livsforsikring. Det siges, at de Dødelighedstabeller, som Statsanstalten lægger til Grund for sine Tariffer, altsaa for Udregningen af sine Præmier, skulle være af saa gammel Dato, at de stamme fra et Tidspunkt, da Menneskene ikke levede saa længe, som vi nu leve, og at der som Følge deraf opkræves større Præmier, end der maa siges at være nødvendig i Henhold til den Levetid, vi under de nuværende gunstige hygiejniske Forhold have, og som vi yderligere søge at forbedre saa godt, vi kunne. Som Følge deraf kunne andre konkurrerende Selskaber tage Folk til Livsforsikring for langt billigere Præmier, navnlig naar Talen er om Folk, der skulle forsikre sig mellem 40 og 50 Aar. Finansudvalget har drøftet dette uden i øvrigt at kunne sætte sig saa grundig ind i Sagen, som maaske kunde være ønskeligt. Man har henstillet til Ministeren at tage Spørgsmaalet under Overvejelse. Der er jo ingen Grund til, at Satsanstalten ikke skulde kunne have let ved at konkurrere ogsaa for de Folks Vedkommende, som ere i Alderen mellem 40 og 50 Aar, da den temmelig sikkert kan forsikre mindst lige saa billigt som andre Selskaber.